

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Avdelning 1

DOM
2015-03-13
meddelad i
Vänerns borg

Mål nr: B 3960-12

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Tilltalad

DANIEL Jan Mårten Åsenblad, 19870409-5614
Hjortmossegatan 118 Lgh 1301
461 51 Trollhättan

Offentlig försvarare:

Advokat Sverker Mattsson
Advokatbyrå Urwitz & Mattsson AB
Box 325
461 27 Trollhättan

Åklagare

Kammaråklagare Viktoria Karlsson
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Uddevalla
Box 674
451 24 Uddevalla

Målsägande

Sekretess A, se Partsbilaga sekretess
Sekretess

Målsägandebiträde:

Advokat Ann-Marie Jansson
Advokaterna Bernling, Boberg, Ceder AB
Kungsgatan 9
462 33 Vänerns borg

DOMSLUT

Åtal som den tilltalade frikänns från

1. Grov våldtäkt, 6 kap 1 § 1 st, 2 st och 4 st brottsbalken i sin lydelse före 1 juli 2013
- 2012-11-04

Beslut

Skadestånd

1. Sekretess A:s skadeståndsyrkande ogillas.

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 1070 462 28 Vänerns borg	Hamngatan 6	0521-27 02 00 E-post: vanernsborgs.tingsratt@dom.se	0521-27 02 80	måndag - fredag 08:00-16:00

Sekretess

1. Sekretessen enligt 35 kap. 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) för uppgifter som kan röja målsägandens identitet och som har förebringats vid förhandling inom stängda dörrar eller förekommer i tingsrättens akt ska bestå i målet. Detsamma gäller för ljud- och bildupptagningar från huvudförhandlingen, uppgifter från förundersökning och fotografier på målsäganden, allt förebringat vid förhandling inom stängda dörrar. Sekretess enligt samma bestämmelse ska även bestå för den del av gärningsbeskrivningen som upptagits i bilaga till stämningsansökan och som utgör bilaga 1 till denna dom.
2. Sekretessen enligt 35 kap. 13 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) för uppgifterna i läkarintyget enligt 7 § lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål, m.m. (aktbil. 59) som lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar ska bestå i målet.

Ersättning

1. Sverker Mattsson tillerkänns ersättning av allmänna medel med 199 095 kr. Av beloppet avser 39 819 kr mervärdesskatt.
 2. Ann-Marie Jansson tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 208 608 kr. Av beloppet avser 41 722 kr mervärdesskatt.
 3. Kostnaden för försvaret och målsägandebiträdet ska stanna på staten.
-

YRKANDEN M.M.

Åklagaren har yrkat att Daniel Åsenblad ska fällas till ansvar för grov våldtäkt med följande gärningsbeskrivning.

Gärning

Daniel Åsenblad har natten till den 4 november 2012 i parken vid Tunhemsvägen i Trollhättan genom misshandel eller annars med våld samt genom hot om brottslig gärning tvingat A till samlag och att tåla annan sexuell handling som med hänsyn till kränkningens art och omständigheterna i övrigt är jämförlig med samlag.

Våldet har bestått i att Daniel Åsenblad fattat tag om A:s nacke eller kropp och dragit in henne i parken och därefter tryck ner henne på marken. Daniel Åsenblad har vidare hållit fast hennes kropp, tagit struhtag om hennes hals, hållit för hennes mun och näsa, dragit ned hennes strumpbyxor och tvingat isär hennes ben samt med sina kroppskrafter och sin kroppstyngd betvingat hennes motstånd varefter han genomfört de sexuella handlingar som framgår av (sekretess)bilaga till ansökan om stämning.

Av våldet har A tillfogats de skador som framgår av (sekretess)bilaga till ansökan om stämning.

Hotet har bestått i att Daniel Åsenblad hållit tag om A samt hållit om A:s hals och för A:s mun och näsa och därvid hindrat henne från att skrika samtidigt som han hotat att döda eller allvarligt skada henne om hon inte var tyst. Daniel Åsenblad har därvid uttalat att han ska strypa henne och bryta käkbenet på henne eller ord med liknande innebörd.

Brottet är att bedöma som grovt då våldet och hotet varit av särskilt allvarlig art samt då Daniel Åsenblad genom nämnda förfarande visat särskild hänsynslöshet och råhet.

Gärningen har inneburit ett allvarligt angrepp på A:s liv, hälsa och trygghet.

Lagrums

6 kap 1 § 1 st., 2 st. och 4 st. brottsbalken i sin lydelse före 1 juli 2013

Sekretessbilagan till ansökan om stämning utgör sekretessbilaga 1 till denna dom.

Målsägande A har yrkat att Daniel Åsenblad ska förpliktigas att utge skadestånd till A med 260 000 kr, varav 200 000 kr avser kränkning och 60 000 kr ersättning för sveda och värk jämte ränta från den 4 november 2012 tills betalning sker.

Daniel Åsenblad har förnekat gärningen och bestridit det enskilda anspråket.

FRIHETSBERÖVANDEN

Daniel Åsenblad har med anledning av misstanke om brott, som prövats i denna dom, varit berövad friheten såsom anhållen och häktad från den 5 november 2014 t.o.m. den 5 mars 2015.

BAKGRUND

Lördagen den 3 november 2012 var målsägande A på fest tillsammans med ett antal vänner. Efter en inledande förfest hamnade sällskapet på restaurang Butlers i Trollhättan. Strax före stängning kl. 02, natten till den 4 november, bestämde sig sällskapet för att lämna Butlers och gå vidare till Max för att äta en hamburgare innan man gick hem. På något sätt kom målsägande A ifrån sina vänner och bestämde sig för att gå hem ensam. A gick längs med Kungsgatan på samma sida som Butlers mot Kungsporten. Strax före Kungsporten passerade hon en trafikskola som hade en övervakningskamera riktad mot entrén som även filmade en bit av trottoaren. Efter att ha passerat Kungsporten blev A attackerad bakifrån genom ett nackgrepp. Gärningsmannen puttade och föste sedan A till den närbelägna parken vid Tunhemsvägen där A utsattes för en osedvanligt grov och rå våldtäkt på det sätt som framgår av gärningsbeskrivningen. Genom att A pratade med en av sina vänner i mobiltelefon kl. 02.36 och genom att samtal till SOS inkom kl. 02.47 har brottstiden kunnat fastställas till någonstans inom detta tidsintervall. Polis var på plats kl. 02.52 och man fick snabbt besked från de vittnen som ringt SOS att de sett en man springa från parken längs Tunhemsvägen mot Folkets park omedelbart före

det att de upptäckt A och förstått att A utsatts för en våldtäkt. Av denna anledning genomfördes en hundsökingsinsats av hundförare som var på plats uppskattningsvis 45 minuter senare. Hunden markerade ett spår, från parken mot Folkets park, som överensstämde med det som vittnena berättat, men spåret upphörde vid Kungsporsvägen och det kunde aldrig klarläggas vart gärningsmannen tagit vägen efter detta.

A hämtades av ambulans från platsen och kördes till NÄL där hon på grund av sina svåra skador och efterföljande komplikationer kom att bli kvar ända till den 9 januari 2013.

En omfattande polisinsats drogs snabbt igång och ett mycket stort arbete har lagts ner från polisens sida för att lösa detta brott. Runt 700 personer har hörts i utredningen. Den tekniska bevisning som har funnits, A´s kläder, fotavtryck på platsen, ciggarettfimpar på platsen och övervakningsfilmen från trafikskolan har analyserats i jakt på något som kan binda en gärningsman vid brottet. DNA-spår har hittats på de kläder som bars av A vid tillfället och på de ciggarettfimpar som hittades på plats. I övrigt har fotavtryck på plats och övervakningsfilmen efter analys visat sig vara av alltför låg kvalitet för att kunna användas i identifieringssyfte. Då ingen uppgift funnits om att gärningsmannen skulle ha rökt vid tillfället har hoppet i stället stått till att de DNA-spår som säkrats på A´s kläder skulle kunna binda en gärningsman till brottet.

Polisutredningen kom dock ganska snabbt att köra fast. Det fanns ingen misstänkt att jämföra DNA-spår mot. Varken A själv eller de vittnen som troligtvis såg gärningsmannen har kunnat lämna annat än mycket begränsade uppgifter om hans utseende. I januari 2013 sände TV-programmet Efterlyst ett inslag om våldtäkten där eventuella okända vittnen ombads kontakta polisen. Detta gav såvitt känt inget resultat.

Redan tidigt kom också en omfattande ryktesspridning att ske i Trollhättan angående våldtäkten. Brottspplatsen spärrades under söndagsnatten av med avspärrningsband väl synligt från en av de mest trafikerade vägarna in till centrala Trollhättan. I lokaltidningen TTela´s nätupplaga skrevs på söndagen den 4 november 2012 kl. 17.08 att en kvinna vårdades på sjukhus efter ett överfall i parken vid Tunhemsvägen och att polisen utredde det som ett grövre våldsbrott. Den 7 november 2012 skrev samma tidning att det rörde sig om en våldtäkt och att kvinnan fortfarande vårdades på NÄL. Dessa artiklar har av naturliga skäl fått ett stort antal människor att förfasa sig över det inträffade och att i vissa fall spekulera i vad det var som hade hänt och som var så allvarligt att brottsoffret fortfarande flera dagar senare låg kvar på sjukhus.

Den 5 november 2014, dvs. nästan på dagen två år efter våldtäkten i Tunhemsparken anhölls Daniel Åsenblad som misstänkt för det aktuella brottet.

Hur kom misstankarna att riktas mot Daniel Åsenblad?

Misstankarna mot Daniel Åsenblad uppstod i samband med att en psykiatrisjuksköterska vid namn Annette Ryckenberg kontaktade polisen och meddelade dem vad som framkommit i terapisaamtal med en patient till henne. Patienten, Fanny Eman, hade berättat i terapi att hon hade en pojkvän, Daniel Åsenblad, och att han till henne hade erkänt ”av misstag” att det var han som utfört våldtäkten i november 2012. Daniel Åsenblad skulle också enligt dessa uppgifter tycka om våldsamt sex och njuta av andras rädsla i samband med sex.

Uppgifterna togs på allvar. Fanny Eman hördes av polis och uppgifterna bedömdes som så trovärdiga att Daniel Åsenblad kom att anhållas och senare häktas. Från början för att hans DNA skulle kunna jämföras mot det DNA som säkrats på målsägandens kläder samtidigt som Daniel Åsenblad inte skulle ges möjligheten att påverka Fanny Eman. Utredningen har dock växt och under tiden Daniel Åsenblad

suttit häktad har ett stort antal förhör hållits med människor runt Daniel Åsenblad och ytterligare tekniska utredningar har genomförts bland annat av den övervakningsfilm som funnits från gärningstillfället.

UTREDNINGEN I TINGSRÄTTEN

I tingsrätten har utöver förhör med målsägande A och Daniel Åsenblad hållits vittnesförhör med 21 personer. Förhör har hållits med polis och ambulanspersonal, de vittnen som kom till platsen omedelbart efter att våldtäkten skett, vänner till A, Fanny Eman och Annette Ryckenberg. Vidare har Daniel Åsenblads syster hörts samt vänner och arbetskamrater till Daniel Åsenblad. Förhör har också hållits med rättsläkare och läkare angående A´s skador.

Som skriftlig bevisning har åberopats polisiär händelserapport, protokoll över A´s kläder, brottsplatsundersökning, övervakningsfilm, protokoll över mobiltrafik, uppgifter om händelsen från media, rättsintyg, fotografier, utlåtande, rapport från rättsmedicin och ambulansjournal. Härutöver har gåtts igenom sakkunnigutlåtande och protokoll avseende övervakningsfilm samt sakkunnigutlåtande från NFC, f d SKL, angående DNA-analys.

DOMSKÄL

Inledande bedömning

Genom den utredning som har presenterats i målet, framförallt A´s egen berättelse men även genom övriga förhör och de rättsintyg som redovisats avseende A´s skador är det utrett att A natten till den 4 november 2012 utsattes för en grov våldtäkt i parken vid Tunhemsvägen i Trollhättan.

A överfölls nattetid, bakifrån, när hon var på väg ensam hem. A drogs sedan in i en park och våldtogs på ett så brutalt sätt att hon drabbades av livshotande skador och en mer än två månader lång sjukhusvistelse. Det finns därför enligt tingsrätten inget utrymme för att rubricera den aktuella gärningen på annat sätt än som just en grov våldtäkt.

Då de närmare detaljerna angående vad som hände A på natten den 4 november 2012 och de skador som A drabbades av till följd av gärningen inte har betydelse för bedömningen i själva skuldfrågan men däremot för straffvärdesbedömningen och bedömningen i skadeståndsfrågan väljer tingsrätten att först pröva skuldfrågan. Skulle tingsrätten komma fram till att Daniel Åsenblad inte är skyldig saknas anledning, inte minst av hänsyn till A´s integritet, att i domen redovisa A´s skador och detaljer angående vad hon utsatts för. Dessa uppgifter framgår av åklagarens sekretessbilaga till stämningsansökan som bifogas som en sekretessbilaga till domen.

Den fråga tingsrätten har att besvara blir därför först om åklagaren, som har bevisbördan för sitt gärningspåstående, har styrkt att det var Daniel Åsenblad som utsatte A för en grov våldtäkt den 4 november 2012.

För en fällande dom i brottmål krävs enligt fast praxis att det ska vara ställt bortom rimligt tvivel att den tilltalade gjort sig skyldig till det som åklagaren har lagt honom till last. Med att något är styrkt bortom rimligt tvivel menas att det är praktiskt taget uteslutet att någon annan gärningsman än den som åklagaren åtalat har gjort sig skyldig till det aktuella brottet.

Det ska redan inledningsvis anges att det DNA-spår som säkrats på A´s strumpbyxor, och som konstaterats inte komma från A, har jämförts mot Daniel Åsenblads DNA. Resultatet talar enligt NFC, f.d. SKL, extremt starkt för att detta DNA inte kommer från Daniel Åsenblad (Grad -4). Inte heller har Daniel Åsenblad

på något annat sätt genom teknisk bevisning kunnat bindas till gärningen eller gärningsplatsen.

Åtalet mot Daniel Åsenblad bygger istället på en rad indicier där tyngdpunkten ligger på vittnesbevisning till styrkande av att Daniel Åsenblad haft en ingående kunskap om våldtäkten. Daniel Åsenblad ska helt enkelt ha känt till detaljer om våldtäkten kort tid efter att den inträffade som inte var kända för allmänheten.

Mot den bakgrund som tingsrätten tecknat ovan där en omfattande ryktesspridning om våldtäkten kom igång kort tid efter att den inträffat innebär detta naturligtvis uppenbara bevissvårigheter för åklagaren att två år senare genom vittnesförhör visa vad Daniel Åsenblad vetat om våldtäkten och vid vilken tid. Av naturliga skäl är det svårt för vittnen att två år efter en händelse veta när, av vem och i vilket sammanhang de fick kännedom om aktuell händelse.

Tingsrätten ställs i detta sammanhang inför uppgiften att värdera dels om de uppgifter Daniel Åsenblad lämnat till andra är så unika att bara gärningsmannen själv kunnat känna till dessa. Dels om Daniel Åsenblad haft kunskaper om vad som skett på platsen tidigare än dessa blev allmänt kända, vilket skulle innebära att Daniel Åsenblad kan knytas till brottsplatsen vid tidpunkten för brottet. Det sistnämnda är ett resultat av att ingen annan förklaring har kunnat lämnas av Daniel Åsenblad till hur han annars skulle fått dessa uppgifter. En tänkbar förklaring till hur Daniel Åsenblad skulle haft denna information hade ju annars varit att han känt och pratat med någon av de vittnen som själva var på plats, vilket han själv förnekat. Denna typ av bedömning blir självklart mer och mer osäker ju längre tiden går från händelsen och det blir svårare och svårare att bedöma var en uppgift ursprungligen kommer ifrån. Ska denna typ av uppgifter åsättas något bevisvärde måste det därför visas i målet att Daniel Åsenblad haft denna kunskap i omedelbar anslutning till gärningen.

Mål av denna typ där teknisk bevisning saknas brukar kallas indiciemål. Med det menas att en rad indirekta bevis, tillsammans, kan leda till att det sammanlagda bevisvärdet blir så starkt att det är styrkt bortom rimligt tvivel att den tilltalade är skyldig. Vid bevisvärderingen är rätten självklart också skyldig att i motsvarande mån värdera de indicier som talar mot att den tilltalade är skyldig vilket då minskar det sammanlagda bevisvärdet. Vid denna värdering är det viktigt att hålla i minnet att den tilltalade aldrig kan åläggas någon slags bevisbörda eller förklaringsbörda för att han eller hon är oskyldig. Bevisbördan ligger i sin helhet på åklagaren och bevisvärderingen handlar endast om att bedöma om åklagaren har styrkt den tilltalades skuld bortom rimligt tvivel eller inte.

Det är också viktigt att inte övervärdera bevisvärdet av indirekta, osjälvständiga bevis. Om t.ex. flera vittnen oberoende av varandra ser ett och samma händelseförlopp blir naturligtvis det sammanlagda bevisvärdet betydligt högre än om endast ett vittne sett aktuell händelse. För indirekta osjälvständiga bevis finns inte detta samband. Om flera vittnen berättar att den tilltalade berättat samma historia för dem alla vid olika tillfällen så blir det sammanlagda bevisvärdet för detta inte högre än för den ursprungliga berättelsen. I detta mål gäller således att i den mån Daniel Åsenblad berättat om samma sak för flera personer förstärks inte bevisvärdet jämfört med om han berättat för en person. Om han däremot berättat olika saker för olika personer som vart och ett har ett bevisvärde så blir däremot det sammanlagda bevisvärdet högre. Vittnesuppgifterna blir i detta sistnämnda fall indirekta, självständiga bevis.

En stor del av den bevisning som åberopats i målet har endast betydelse till styrkande av att en grov våldtäkt skett och vilka skador som A drabbades av till följd av våldtäkten. Tingsrätten väljer att inte nu närmare redovisa denna bevisning då den saknar betydelse för utgången av målet i skuldfrågan.

Till sist i denna inledande del ska också tydligt anges att det DNA-spår som säkrats på A´s strumpbyxor inte avser sperma. Hade sperma hittats med annat DNA än det DNA som tillhör Daniel Åsenblad hade givetvis Daniel Åsenblad redan på ett tidigt skede kunnat uteslutas som gärningsman. Inte heller har sperma hittats på brottsplatsen, på A eller A´s kläder, trots att brottsplatsen genomsökts med hund för att eftersöka just sperma.

Tingsrätten övergår nu till att pröva åtalet mot Daniel Åsenblad.

Bevisningen mot Daniel Åsenblad

Tingsrätten avser att nedan gå igenom bevisningen punkt för punkt och att efter varje punkt kommentera bevisvärdet för att avslutningsvis göra en sammanvägning av det samlade bevisvärdet.

Det enskilt viktigaste beviset mot Daniel Åsenblad är Fanny Emans uppgifter:

Fanny Emans uppgifter

Fanny har berättat att hon lärde känna Daniel Åsenblad i slutet av 2012 men att de inledde ett förhållande i början av 2014. Hon har med Daniel Åsenblad diskuterat sexuella preferenser där Daniel ska ha sagt att han gillar hårda tag och att vara den som bestämmer. Daniel ska också enligt Fanny ha sagt att han vill ha tjejens liv i sina händer, att hon ska känna rädsla för sitt liv. Hon har beskrivit hur Daniel går in i en roll där han blir svår att nå och säger konstiga saker som att han skulle vilja ”köra upp en galge i fittan” på henne. Vid dessa tillfällen får Daniel en annan blick, en annan röst och är inte den kille han är annars. Daniel har dock aldrig använt något tillhygge mot henne. Vid ett tillfälle var de på Daniels arbetsplats på natten, Daniel tog då tag i henne hårt bakifrån. Hon blev rädd och lyckades ta sig ut genom att påstå att hon såg någon annan där. Utanför frågade hon spontant Daniel om det

var han som hade begått våldtäkten i november 2012. Orsaken att hon frågade honom detta var att Daniel så tydligt tände sexuellt på hennes rädsla. Daniel svarade inte men blev kritvit i ansiktet.

Hon började från detta tillfälle misstänka att Daniel var skyldig även om hon inte ville tro det. Hon berättade om sina misstankar för sin terapeut. Den 18 oktober 2014 hade Daniel varit väldigt nervös och orolig i flera veckor. Hon frågade vad det var och han svarade: ”Jag har inte gjort det vid Brandt (våldtäkten), men vill du veta vad som hände?” Hon svarade ja och Daniel berättade följande om våldtäkten och gärningsmannen. ”Förmodligen var han väl full eller hög och så slog det väl slint”, ”han såg offret, sprang ikapp, slet av henne kläderna, knuffade ner henne på marken och höll för munnen”. Plötsligt i Daniels berättelse byter Daniel från att säga ”han” om gärningsmannen och säger istället ”jag”. Daniel sa ”sen tog jag en gren och körde i röven och fittan så att det sprack”. Samtidigt som Daniel sa detta visade han med sin hand som han förde fram och tillbaka hur detta hade gått till. Efter detta fortsatte Daniel att använda ordet ”han” om gärningsmannen och berättade även att målsäganden var så full att hon säkert inte kände något ändå, att det efteråt var blod överallt och att den tjejen aldrig kommer att kunna få barn. Under tiden Daniel berättade uppfattade Fanny att han blev den andre personen igen, att hans röst förändrades. När Daniel avslutat sin berättelse sa hon tyst till honom att målsäganden var A. En tjej som hon själv känner och som även Daniel träffat genom henne vid ett tidigare tillfälle. Daniel ställde sig då upp, suckade djupt och lämnade lägenheten.

När de pratade om Daniels berättelse efteråt sa han att han hade hört på jobbet hur våldtäkten hade gått till. På fråga från åklagaren har Fanny uppgett att hon uppfattat Daniels berättelse som ett erkännande och tillagt att det var uppenbart sedan tidigare att något allvarligt tyngde honom. På fråga från försvararen har Fanny uppgett att det var detaljerna i berättelsen som övertygade henne om att Daniel var skyldig. Hon själv har dock ingen vetskap om vad A råkade ut för i detalj. Fanny har också

uppgett att när Daniel varit hårdhänt mot henne i sängen har han alltid slutat med det när hon bett honom sluta. Slutligen har Fanny sett övervakningsfilmen hos polisen och sagt att hon från början inte känt igen Daniel då han brukar gå med huvudet nedåt och mannen på filmen går med huvudet uppåt plus att Daniel är smalare än mannen på filmen. När hon senare såg Daniel med vinterjacka tyckte hon att Daniel var ganska lik ändå.

Daniel Åsenblad har nästan i sin helhet bekräftat Fanny Emans uppgifter med det mycket viktiga undantaget att han uppgett att allt han sagt till Fanny angående våldtäkten varit hypoteser som han hört från andra eller spekulerat fram själv och att han aldrig använde ordet ”jag” i detta sammanhang. Daniel Åsenblad har således bekräftat att han inom ramen för ett rollspel hotat ”att köra upp en galge i fittan” på Fanny, att han med handrörelser demonstrerat hur gärningsmannen körde upp en gren i målsäganden och att han sagt att det var blod överallt efteråt. Daniel Åsenblad har tillagt att han aldrig sagt till Fanny att det är han själv som är gärningsmannen.

Tingsrättens bedömning.

Fanny Eman har som närstående till Daniel Åsenblad hörts utan att avlägga vittnesed. Tingsrätten ifrågasätter trots detta inte att Fanny Eman har berättat om ovan angivna händelser på ett sanningsenligt sätt så som hon upplevt händelserna. Efter att ha hört hela hennes vittnesmål står det klart att hon fortfarande har starka känslor för Daniel Åsenblad och att anledning saknas att tro att hon lämnat medvetet felaktiga uppgifter. Detta särskilt som hennes uppgifter i allt väsentligt bekräftas av Daniel Åsenblad. Frågan blir då endast vilka slutsatser som det, objektivt sett, är möjligt att dra av Fanny Emans berättelse. Att Fanny Eman själv tror att Daniel Åsenblad är gärningsmannen saknar betydelse för tingsrättens bedömning. Det är Daniel Åsenblads berättelse till Fanny Eman som är föremål för tingsrättens bevisvärdering och inte Fanny Emans uppfattning.

Tingsrätten har uppfattat att Fanny Eman själv funderat mycket kring våldtäkten och själv flera gånger tagit upp våldtäkten med Daniel Åsenblad. Fanny Eman har själv periodvis mått psykiskt dåligt och gått i terapi för detta, hon har berättat hur hon uppfattat att även Daniel Åsenblad mått psykiskt dåligt och spekulerat i hur detta kunde komma sig. Hon har i sitt förhör sagt att Daniel ”inte mår bra”, att han ”bar på något” och att han ”antingen hade utsatt annan för brott eller själv varit utsatt”. Detta är alltså en uppfattning som Fanny Eman haft om Daniel Åsenblad *före* det att hon hörde hans berättelse om våldtäkten. Av förhör med A har också framgått att Fanny Eman är en ytlig bekant till henne som hon inte berättat något om våldtäkten för. Däremot har Fanny Eman upprepade gånger frågat A om det var A som blivit våldtagen 2012, ända fram till dess att A bekräftade detta.

Tingsrätten ifrågasätter därför att Daniel Åsenblad verkligen använt ordet ”jag” och inte ”han” i sin berättelse. I denna del står ord mot ord och det kan inte uteslutas att Fanny Eman, som synes ha drivits av en önskan att hjälpa till att klara upp ett allvarligt brott som hon uppenbarligen funderat mycket kring, hört det hon velat höra. Det är därför inte styrkt i målet att Daniel Åsenblad använt ordet ”jag” i samband med sin berättelse. Det förtjänar också att påpekas i detta sammanhang att även om tingsrätten funnit det utrett att Daniel Åsenblad hade sagt ”jag” i samband med sin berättelse hade inte detta isolerat räckt för en fällande dom. Även ett rent erkännande inför rätten måste få stöd av den övriga utredningen i målet för att läggas till grund för en fällande dom.

Vad gäller berättelsen i övrigt finner tingsrätten som angetts ovan inte anledning att ifrågasätta att Daniel Åsenblad berättat om våldtäkten på det sätt som Fanny Eman uppgett. Frågan i denna del blir då om berättelsen innehåller några sådana konkreta, unika uppgifter som endast gärningsmannen har kunnat känna till. När berättelsen lämnas den 18 oktober 2014 har allt för lång tid gått för att det ska vara möjligt att dra några andra slutsatser av berättelsen.

Vid bedömningen av de uppgifter som Daniel Åsenblad lämnat till Fanny Eman konstaterar tingsrätten att några uppgifter är felaktiga, andra stämmer, t.ex. ”höll för munnen”, men är så allmängiltiga att några säkra slutsatser inte kan dras av dem. Slutligen är en del av uppgifterna sådana att inte ens gärningsmannen själv har kunnat veta något om dem. Första vittnet på platsen har t.ex. uppgett att det var så mörkt på gärningsplatsen att det inte gick att se om A blödde eller inte. Vid en helhetsbedömning av Daniel Åsenblads berättelse till Fanny Eman är det därför tingsrättens bedömning att den inte innehåller några sådana unika uppgifter att den kan ges något bevisvärde för slutsatsen att Daniel Åsenblad är gärningsmannen.

Petronella Åsenblads uppgifter

Petronella Åsenblad är syster till Daniel Åsenblad och har därför hörts utan att avlägga ed. Petronella Åsenblad har berättat att hon vid tidpunkten för våldtäkten arbetade i Oslo men att hon var hemma på besök kort efter att våldtäkten skett. Hon har berättat om ett samtal i föräldrarnas kök där Daniel Åsenblad, hon själv, hennes mamma och en vän till familjen, Karl Samuelsson deltagit. Petronella har inte vid förhandlingen kunnat komma ihåg när detta samtal skedde men har uppgett att man vid samtalet pratade om våldtäkten och att Daniel Åsenblad skulle ha passerat platsen samma kväll. Åklagaren har konfronterat Petronella Åsenblad med uppgifter hon lämnat i polisförhör den 11 november 2014. Då antecknades det att det samtal som skedde i köket hos föräldrarna skedde den 4 november 2012 och även att Daniel tidigare följt efter ensamma, berusade tjejer på stan för att se att de kom ordentligt hem. Petronella har förnekat att hon lämnat dessa uppgifter och hänvisat till att polisförhöret är vinklat och att hon aldrig sagt att Daniel följt efter okända människor utan att ge sig själv till känna. Däremot har hon vid ett tillfälle varit med när Daniel skjutsat hem en för honom okänd berusad man som gick mitt i vägen.

Åklagaren har i denna del åberopat förhör med Joakim Gerborn, den polisman som höll förhöret med Petronella Åsenblad. Han har uppgett att Petronella Åsenblad kontaktade honom några dagar efter förhöret och ville komplettera sitt förhör då hon tyckte att vissa saker inte stämde så som det var antecknat i hennes förhör. Ett nytt förhör hölls därför med henne den 21 november 2014 och han antecknade det som hon uppgav inte stämde från tidigare förhör. Uppgiften om vilken dag familjen pratade om våldtäkten eller att Daniel har följt efter okända berusade kvinnor för att se till att de kom säkert hem kommenterades inte av Petronella Åsenblad vid detta andra förhörstillfälle.

Förhör har även hållits med den person som enligt Petronella Åsenblad deltog vid samtalet i hennes och Daniels föräldrahem, Karl Samuelsson.

Karl Samuelssons uppgifter

Karl Samuelsson, som är vän till familjen Åsenblad, har berättat att han besökte Daniel Åsenblad i dennes föräldrahem på förmiddagen den 4 november 2012. När han kom dit sov fortfarande Daniel Åsenblad men han kom snart ner och satte sig i köket och pratade med honom och Daniels mamma. På vägen till Daniel Åsenblad hade han med bil passerat det ställe där våldtäkten skett och sett polisavspärningarna. Han visste då inte själv vad som hänt och frågade om någon annan visste något. Inget visste dock något då. Daniel Åsenblad var som vanligt och uppförde sig inte på något sätt avvikande från normalt. Han tror att han själv fick reda på en vecka senare att det skett en våldtäkt. Han tror inte att det var Daniel Åsenblad som berättade detta utan att han såg det i tidningen.

Tingsrättens bedömning

Genom framförallt Karl Samuelssons uppgifter, men även genom de uppgifter som Petronella Åsenblad under förundersökningen lämnat till polisen, finner tingsrätten

det utrett att en diskussion skedde redan den 4 november 2012 hemma hos familjen Åsenblad som hade ett samband med våldtäkten. Annat har dock inte framkommit än att denna diskussion föranleddes av att Karl Samuelsson hade passerat polisens avspärningar och att ingen i familjen Åsenblad vid denna tid visste om att en våldtäkt skett. Dessa uppgifter ger därför inget stöd för åtalet.

Vad gäller Petronella Åsenblads uppgifter i polisförhör att Daniel Åsenblad kan följa ensamma berusade kvinnor på avstånd för att se att inget händer dem konstaterar tingsrätten att Petronella Åsenblad har förnekat att hon sagt på detta sätt och beskrivit det som att det hon sagt blivit feltolkat. Hon har vid förhandlingen tillagt att vad hon menat är att Daniel Åsenblad är en omtänksam person och att han är mån om människor i sin omgivning, inte att han förföljer andra. Tingsrätten anser därför att Petronella Åsenblads i polisförhör lämnade uppgifter måste värderas med försiktighet. Det finns all anledning att tro att Petronella Åsenblad lämnat dessa uppgifter för att för polisen visa det orimliga i att misstänka Daniel Åsenblad för våldtäkt. Dessa uppgifter kan heller aldrig i sig själva åläggas något självständigt bevisvärde. Även om tingsrätten skulle finna det utrett att Daniel Åsenblad tidigare följt efter kvinnor för att se till att de kom säkert hem utgör detta inget bevis för att Daniel Åsenblad har utfört en våldtäkt. Uppgifterna får endast betydelse som bevisning till styrkande av att Daniel Åsenblad tidigare följt efter kvinnor i motsatt syfte än den i målet aktuella gärningsmannen. Detta i kombination med att gärningsmannen enligt vad A uppgett, en kort bit före våldtäkten, följt efter henne kan som mest få ett mycket litet värde som stödbevisning för att Daniel Åsenblad är gärningsmannen. Det är därför inte möjligt, oavsett bedömning av Petronella Åsenblads uppgifter, att fästa annat än ett mycket litet bevisvärde vid dessa uppgifter.

Camilla Högfeldts uppgifter

Camilla Högfeldt är arbetskamrat med Daniel Åsenblad och har berättat att när det genom tidningen var känt att en våldtäkt skett diskuterades detta i fikarummet på jobbet. Daniel Åsenblad berättade då att "tjejen" var förstörd "hela vägen framifrån och bak". Detta var Daniels egna ord. Hon själv tyckte det var så obehagligt att hon bad Daniel sluta prata om detta. Detta samtal skedde ungefär en vecka efter våldtäkten. Daniel är en person som vet mycket om mycket. Hon reagerade inte då på att han visste "för" mycket.

Linda Jacksdotters uppgifter

Linda Jacksdotter är arbetskamrat med Daniel Åsenblad. Hon har beskrivit Daniel Åsenblad som speciell. Hon har inte själv hört honom diskutera våldtäkten men har hört andra kollegor säga att Daniel hade mycket detaljer tidigt. Hon har själv vid något tillfälle hört honom säga att gärningsmannen "var ett as som skulle åka dit". Hon uppfattade det som att han "gick igång" lite när han pratade om detta. Hon har också genom andra hört att Daniel brukar erbjuda sig att följa kvinnliga arbetskamrater hem för att det inte ska hända något när de varit ute tillsammans. Vid något tillfälle ska han också ha uttryckt att han "hatade" kvinnor. Detta gällde dock inte de kvinnliga arbetskamraterna.

Madeleine Stjernqvists uppgifter

Madeleine Stjernqvist är arbetskamrat till Daniel Åsenblad och har uppgett följande. Hon minns en diskussion de hade efter det att våldtäkten skett. Daniel Åsenblad berättade att "tjejen" hade blivit sönderskuren i underlivet med en flaska. Hon frågade hur han kunde veta det då detta inte stått i tidningen. Han sa då att en kompis till honom hade berättat det för honom. Hon kände sig obekväm i denna diskussion och visade tydligt att hon inte var intresserad av att höra mer. Daniel

Åsenblad pratade inte efter detta mer med henne om våldtäkten. Detta samtal skedde en eller två veckor efter våldtäkten.

Tingsrättens bedömning av arbetskamraternas uppgifter

Av arbetskamraternas uppgifter framgår enligt tingsrätten att Daniel Åsenblad var en av de personer i Trollhättan som förfasade sig och fascinerades lite extra av våldtäkten 2012. Ett av de felaktiga rykten som spreds vid denna tid var att målsäganden skulle ha blivit sönderskuren med en flaska. Detta stämmer inte. Inte heller stämmer det att målsäganden var förstörd ”hela vägen framifrån och bak”. Ryktena får ses i ljuset av att det var känt via tidningarna att målsäganden hade blivit våldtagen *och* allvarligt skadad. Att Daniel Åsenblad ett par veckor efter våldtäkten spred felaktiga rykten kan inte läggas till stöd för åtalet.

Mikael Johanssons uppgifter

Mikael Johansson är vän till Daniel Åsenblad. Han har berättat att han oftast har kontakt med Daniel Åsenblad på telefon. Han minns att han pratade med Daniel Åsenblad någon eller några dagar efter våldtäkten. Det kan ha varit söndag, måndag eller tisdag kväll. Han hade då läst att en kvinna var överfallen i en park men det var inte känt att det var en våldtäkt. Han minns att han och Daniel Åsenblad pratade om att ”det nog var en våldtäkt”. Han minns inte om det var Daniel Åsenblad eller han själv som sa detta, de spekulerade bara. Däremot minns han att Daniel sa till honom att Daniel själv hade passerat brottsplatsen tidigare samma kväll.

Tingsrättens bedömning

Mikael Johansson och Daniel Åsenblads diskussion om våldtäkten saknar bevisvärde för åtalet. Tingsrätten ifrågasätter inte Mikael Johanssons uppgift att Daniel Åsenblad passerat brottsplatsen tidigare samma kväll, den 4 november 2012,

dessa uppgifter får också stöd av vad Petronella Åsenblad uppgett i polisförhör och som hon sedan sagt sig inte minnas vid förhandlingen. Tingsrätten anser det därför utrett att Daniel Åsenblad har passerat brottsplatsen på kvällen den 3 november 2012. Dessa uppgifter ger dock inte något stöd för att Daniel Åsenblad begick en våldtäkt på samma plats flera timmar senare. I denna del har tingsrätten också vägt in att brottsplatsen ligger längs den naturliga väg som leder från Daniel Åsenblads föräldrahem och in till centrala Trollhättan. Det är därför inget anmärkningsvärt i sig självt med att Daniel Åsenblad passerade denna plats samma dag som våldtäkten skedde.

Gärningsmannens signalement

Aktuell våldtäkt har skett inne i en oupplyst park, nattetid under vinterhalvåret. Vittnen till själva våldtäkten saknas. De uppgifter som finns om gärningsmannens signalement är därför knapphändiga. Av förhör med Madelen Wahlström, första polis på plats, har framkommit att A omedelbart efter händelsen beskrev gärningsmannen som runt 25 år, svensk med blont snaggat hår. Johanna Wiesner, som är vän till A och besökte henne på sjukhuset NÄL kort efter händelsen, har uppgett att A då beskrev gärningsmannen som lite längre än Johanna, som i sin tur är 180 cm lång. Vidare att A mindes en stor vit hand och att gärningsmannen var svensk som pratade svenska utan brytning med lokaldialekt. A själv har uppgett att hon aldrig såg gärningsmannens ansikte då hon överfölls bakifrån och att hon idag endast kan minnas att gärningsmannen var längre än henne, kanske 180 cm. Anton Olsson som var första vittnet på plats och som larmade SOS, har beskrivit att han cirka 20 sekunder före det att han hörde ljud från den helt mörka parken och som senare visade sig komma från A, såg en man springa från parken. Han visste inte då att det skett ett brott och registrerade därför bara att mannen som sprang var ca: 180-185 cm lång.

Tingsrättens bedömning

Samtliga de kända signalementuppgifterna om gärningsmannen stämmer in på Daniel Åsenblad. Han var 25 år vid händelsen, han är 187 cm lång, svensk med kort ljust hår och pratar svenska utan brytning med lokal dialekt. Dessa uppgifter är dock inte på något sätt unika för Daniel Åsenblad. Vid tidpunkten för våldtäkten hade krogarna i Trollhättan nyligen stängt. En stor mängd unga människor i 20-årsåldern var på väg hem. De uppgifter som är kända om gärningsmannen får därför antas passa in på en mycket stor andel av de män som rörde sig i området vid denna tid.

Att Daniel Åsenblad passar in på det signalement som finns på gärningsmannen har självklart ett bevisvärde i målet. Mot bakgrund av det allmängiltiga signalementet som finns av gärningsmannen är bevisvärdet av detta förhållandevis lågt.

Daniel Åsenblads egna uppgifter

Daniel Åsenblad själv har hörts i målet. Han har bekräftat att han pratat med de olika personer som hörts i målet angående våldtäkten och har inte i något fall ifrågasatt de uppgifter som vittnena lämnat. Detta med undantag för resonemanget ”jag” och inte ”han” i samtalet med Fanny Eman, se i denna del ovan. Han har bekräftat att han sagt att han gillar när tjejer blir så rädda att de inte vet om de ska överleva (uppgift från polisförhör den 19 november 2014). Han har berättat att han själv fått information om våldtäkten från en kompis som hade kontakter inom polisen. Denna kompis har han glömt namnet på, då de inte umgås längre och denna person flyttat från Trollhättan. Till vilken stad personen flyttat har han glömt. Slutligen har Daniel Åsenblad i polisförhör, vid häktning och under huvudförhandlingen varit otydlig angående sin egen inställning. Daniel Åsenblad har hela tiden förnekat gärningen men har också hela tiden sagt saker som ”Jag har inte gjort det och har jag gjort det så kommer jag inte ihåg det”. Han har sedan

fortsatt med att resonera om att han borde ha kommit ihåg det om han hade gjort det (våldtäkten).

Tingsrättens bedömning

Daniel Åsenblads uppgifter tillsammans med Fanny Emans uppgifter om att Daniel Åsenblad går in i en roll eller i ett "mode" som hon uttryckt det, där han blir svår att få kontakt med i samband med sexuella rollspel, är naturligtvis i viss mån besvärande för Daniel Åsenblad.

Tingsrätten har dock samtidigt uppfattat Daniel Åsenblad som en ganska osäker och ängslig person som ifrågasätter sig själv så snart han blir pressad av åklagaren. De delar av polisförhören med Daniel Åsenblad som lästs upp under förhandlingen uppvisar samma bild. När utredaren pressar Daniel Åsenblad eller kommer med påståenden om vad andra sagt blir han osäker och ändrar sig eller säger att han inte minns men att det kan vara så som utredaren säger.

I denna del handlar bevisvärderingen snarast om att värdera om Daniel Åsenblads uppgift att han inte minns om han gjort det kan ges något bevisvärde för att det skulle kunna vara så att Daniel Åsenblad är gärningsman utan att minnas det själv. Mot detta talar både Fanny Emans uppgifter, som uppgett att Daniel Åsenblad alltid avbrutit eventuella "våldsamheter" när hon bett honom avbryta, även när han varit i sitt "mode" och Daniel Åsenblads egen personlighet såsom tingsrätten uppfattat den. Tingsrätten anser därför inte att Daniel Åsenblads osäkerhet i detta avseende kan ges något bevisvärde av betydelse i målet.

Eftersom tingsrätten tidigare konstaterat att de uppgifter om våldtäkten som Daniel Åsenblad spridit till andra i huvudsak varit felaktiga och inte i något fall unika saknar det vidare betydelse att Daniel Åsenblad inte kunnat redovisa varifrån han fått dessa uppgifter.

DNA-analys av målsägande A´s strumpbyxor

Som angetts ovan under inledningen har Daniel Åsenblad inte kunnat bindas till gärningen med stöd av teknisk bevisning. Tingsrätten har därför valt att inte redovisa den tekniska bevisningen i domen. DNA-analysen av målsägandens strumpbyxor förtjänar dock att redovisas särskilt då den har ett bevisvärde till styrkande av att Daniel Åsenblad inte är gärningsman. På de strumpbyxor som målsägande A bar den 4 november 2012 har påträffats sekret/DNA i fyra områden. Tre av dessa innehåller endast DNA från A själv. Ett av områdena, fram under linningen, innehåller en blandning av DNA från minst två personer. Huvuddelen av detta DNA kommer från A. Den mindre delen har jämförts med DNA från Daniel Åsenblad och det har kunnat uteslutas att aktuellt DNA kommer från Daniel Åsenblad. Av intresse är emellertid också att jämförelse har skett även mot DNA tillhörande A´s pojkvän, de tre vittnen som först var på plats och den polis som kom till platsen kort därefter. Det har också kunnat uteslutas att DNA kommer från någon av dessa personer.

Med tanke på platsen på strumpbyxorna där detta DNA påträffas, fram under linningen, och att gärningsmannen har dragit ner A´s strumpbyxor och därför troligen placerat sin hand ungefär på detta ställe på strumpbyxorna så har detta ett betydande bevisvärde mot att Daniel Åsenblad är gärningsman. Detta gäller särskilt då andra tänkbara personer som kunnat avsätta aktuellt DNA också har uteslutits. Det är givetvis fullt möjligt att tänka sig ett scenario där gärningsmannen inte överhuvudtaget avsätter något DNA-spår på målsägandens kläder. Aktuellt DNA-spår *måste* således inte, då det inte avser sperma, ha avsatts av gärningsmannen. Att det just på den platsen på strumpbyxorna finns ett oredovisat DNA-spår som varken kommer från Daniel Åsenblad eller någon av de personer som kom i närkontakt med A under natten innebär dock enligt tingsrätten att det finns ett rimligt tvivel om att Daniel Åsenblad verkligen är gärningsmannen. Detta eftersom det inte går att

utesluta att det är gärningsmannen som avsatt detta DNA-spår. Skulle det vara så kan det inte heller vara Daniel Åsenblad som är gärningsmannen.

Sammanfattande bedömning

För att ett bifall till åtalet mot Daniel Åsenblad ska vara möjligt i avsaknad av teknisk bevisning ska åklagaren bevisa att Daniel Åsenblad varit på brottsplatsen vid tidpunkten för brottet. Åklagaren ska härutöver bevisa att det är uteslutet, bortom rimligt tvivel, att någon annan gärningsman begått brottet.

I målet har åklagaren inte styrkt annat än att Daniel Åsenblad passerat brottsplatsen tidigare samma kväll. Var Daniel Åsenblad befann sig vid tidpunkten för brottet är inte visat.

I målet har åklagaren heller inte styrkt att det är uteslutet att annan gärningsman begått brottet. Ingen av de uppgifter som Daniel Åsenblad lämnat till de vittnen som hörts i målet är unika på det sätt att bara gärningsmannen har kunnat känna till dem.

Det oredovisade DNA-spåret på målsägande A´s kläder skapar också ett så stort tvivel på om Daniel Åsenblad är skyldig att en fällande dom blir omöjlig på det bevisunderlag som finns i målet.

Vid denna bedömning ska åtalet mot Daniel Åsenblad ogillas.

Då åtalet ogillas ska också målsägande A´s skadeståndstalan ogillas.

Med tanke på målets omfattning bedöms yrkat arvode från försvararen och målsägandebiträdet vara skäligt. Denna kostnad ska stanna på staten.

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT

DOM
2015-03-13

B 3960-12

Avdelning 1

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (Dv 400)

Överklagande skall vara ställt till Hovrätten för Västra Sverige och ges in till tingsrätten på grund av mellankommande helg senast den 7 april 2015.

Per Hjort

I avgörandet har deltagit nämndemännen Marita Högberg, Ronny Westerlund och Jan-Erik Thorin, enhälligt.

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 19870409-5614	Datum för dom/beslut 2015-03-13
Efternamn Åsenblad	Förnamn DANIEL Jan Mårten

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad**Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet**

2014-11-05	2015-03-05
------------	------------

Särskild anteckning

- Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

SVERIGES DOMSTOLAR

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I BROTTMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras i vissa fall att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,

3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd krävs och sådant inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det, i de fall prövningstillstånd krävs, klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter, eller
2. frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten ska pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd. Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade ska dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen, eller
2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,
5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis, samt

6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att målsäganden eller den tilltalade ska infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten. Är den tilltalade anhållen eller häktad, ska det anges.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud.

Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

Om ni tidigare informerats om att förenklad delgivning kan komma att användas med er i målet/ärendet, kan sådant delgivningssätt också komma att användas med er i högre instanser om någon överklagar avgörandet dit.